

מילי דמלכא

שיחות ומאמרים שזכינו לשמוע מאת
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עשה למען שמך
דברות קודש ר"ח חשוון תשפ"ב

יו"ל ע"י
מכון שפה ברורה
שע"י חסידי קאסוב
חשוון תשפ"ג לפ"ק

- אחים יקרים אחים לדעה -

הננו בזה בקריאה של חיבה לכל קוראינו ואנ"ש היקרים שיחי
שהיות ומלאכת הכתיבה, העריכה, וסידור הגליונות, שיהיו באופן נאה ויאה ומכובד עולים ממון הרבה,
וכדי להוציא את הגליון אנו צריכים את עזרת הציבור החפץ ורוצה בקיומו

אנו פנים לעזרת הציבור הושיטו ידכם והרימו את נדבת לבכם לתרום מתנה יפה ונכבדת

וההזדמנות נאותה לתרום לעילוי נשמת יקירכם אשר בוודאי תהא
לטובת נשמתם זכות הפצת דברי תורה האלו
וגם בעת שמחתכם תבוא הברכה לכם ולביתכם

והנצחתם תונצחו בתוך הקונטרסים לפרסם עושי מצוה

ובכן אלו הרוצים בהנצחה או החפצים לתרום עקב שמחה וכן מי ברצונם לתרום לעילוי נשמת

יפנו לר' מאיר גאדינגער הי"ו במס' 917-686-5892

או להתקשר ע"ד אימייל ל **toraskosov@gmail.com**

וזכות הגדול של זיכוי הרבים תעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב

צדקת רבי מאיר בעל הנס - כולל קאסוב

געדענקט די הייליגע סגולה פאר
ליכט בענטשען און ביי אלע אייערע
שמחות כמנהג אבותינו ודבותינו

**לשמוע דרשות, ושיעורים שונים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
יכן למודעות ומאורעות שונות בקרב קהילתינו הק'
יש להתקשר לקו "קול קאסוב"**

במס' 917-686-5892-2004 או במס' 917-686-5892-2004 או במס' 917-686-5892-2004

כל הזכויות שמורות

להערות והארות או לקבל הגליון מדי שבוע בשבוע ע"י e-mail

יש לפנות להמערכת

במס' 917-686-5892

או אל **toraskosov@gmail.com**

להשיג הגליון בירושלים יש לפנות למס' 0533176847

נערך ונסדר ע"י:

עשה למען שמך

דברות קודש ראש חודש השון תשפ"ב

הבוערת בליבן של ישראל המשתוקקת לדבר לפני ה'.

על כן עלינו להתבונן להבין ולהשכיל בטיב רחש שפתיים זה מה הוא, ובזאת נדע מה נעבוד את ה', לאצור בכלים את קנייני הנפש אשר רכשנו בחודש תשרי שילוו אותנו מראשית השנה עד אחריתה, ולאורם נסע ונלך לעבוד את ה' במרוצת ימי המעשה, זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבותו.

בחודש תשרי כל הבקשות הם על כבוד השכינה

הנה נפלא מאד הוא העניין מה שאנשי כנסת הגדולה ייסדו את נוסח התפילה בימים הנוראים כל כולו על הבקשה למען כבוד ה' והתגלות מלכותו – 'לדור ודור המליכו', וידע כל פעול כי אתה פעלתו, 'מלוך על כל העולם כולו בכבודך' וכו', ובכל התפילה לא נמצא כל בקשה על צרכי האדם, או אפילו בקשה ותחינה שיצא

חשוון – רחושי מרחשן שפוותיה בספר הקדוש צמח צדיק [שהיומא דהילולא שלו חלה אתמול ערב ראש חודש] מביא בשם חמיו מרן קדוש ישראל מרוזין זיע"א [שגם היומא דהילולא דילי' חל בשבוע זו], וז"ל: ומרומז מה שאמר חותני הק' מריזין זצ"ל, דמשום הכי נקרא חודש זה מרחשוון מפני שעדיין רחושי מרחשוון שפוותא מחודש תשרי העבר שעשו תשובה גדולה. ע"כ. וכן נודע בשם רבים מצדיקים הדורות* כי שם החודש 'מרחשוון' הוא מלשון 'ורחושי מרחשן שפוותיה' (מגילה כז:), והכוונה בזה כי בחודש 'מרחשוון' עודנו שפותינו מרחשות תפילות ותחנונים שירות ותשבחות והדיבורים הקדושים הנמשכות מעוצם תוקף ההתעוררות העצומה שנתעוררנו בה בירח האיתנים שתקיף במצוות, מפני שקשה עלינו הפרידה מההתרוממות הנשגבה הלזו, ומי גשמי החורף לא יוכלו לכבות את האש הגדולה

א. מובא בשם הרה"ק מפרשיסחא זי"ע, בשם הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע, בשם הרה"ק המגיד מקאזניץ זי"ע, ובשם הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע.

מילי דמלכא

דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה^ג.
 ע"כ. הרי שיש לבקש ולכוון את
 התפילות בימים נעלים אלו על גלות
 השכינה והתיקון השלם, כמו גם על
 הדביקות בבורא יתברך, ולא על
 צרכי עצמו כלל.

ובקילורין לעיניי הם הדברים
 שהארץ לבאר עניין זה
 בספה"ק יושר דברי אמת (הקונטרס השני,
 גג-נד), וזה לשונו: והנה מי שיש לו
 מח בקדקדו ורוצה לעבוד השי"ת
 באמת מבין ענין זה באופן האמתית,
 וישער בעצמו איך יכנס וידבק שורש
 נפשו למעלה אם הוא מתועב במעשיו
 ועושה תשובה שלימה באמת. וביום
 ר"ה כל חפצו ותשוקתו אינה רק
 לבקש מהשי"ת, שבהיות עתה הוא עת
 רצון ועת זכירה ופקודת כל רוח ונפש,
 ר"ל התעלותם למעלה ממקומם בגבהי
 מרומים, אולי יחוס השי"ת עלינו
 ויסיר מאתנו כל העננים וחשכים
 המבדילים בינינו לבינו, ונדבק בו
 יתברך בטהור לב ביום הזה. וזהו ענין
 זכרנו לחיים כו' כמ"ש בסידור הנ"ל
 (סידור השל"ה, לשונו יובא בהערה למטה^ה),

כאור משפטו שהוא עניינו של יום.
 ואף רובם של פיוטי ההושענות
 הנאמרים בחג הסוכות נתקנו על דבר
 כבוד שמו - 'הושע נא למען אמתך',
 או בקשת 'הושע נא אבן שתייה, הושע
 נא בית הבחירה', או בקשת 'אום אני
 חומה' שאף היא בקשה על הגאולה
 השלימה בזכות עם בני ישראל שחרפו
 נפשם למען קידוש שמו באהבה, ומן
 הפרט יש ללמוד על הכלל. ולא עוד
 אלא דאיתא בזוהר הקדוש כי המבקש
 בימים אלו על צרכיו הרי הוא דומה
 לכלב, וכן אמרו (תיקונים, תיקון ו', דף כב,
 א): כלהו צווחין בצלותין ביומא
 דכפורי ככלבים הב הב לנא מזונא
 וסליחו וכפרה וחיי כתבנו לחיים,
 ואינון עזי נפש ככלבים^ב. ע"כ.

והדברים פשוטים הם לברי דעת
 היות וכידוע זאת היא
 מהותה של עבודת ימים קדושים
 אלו שכל עצמותו ואנוכיותו של
 האדם יצווח ויקרא למען השכינה
 ולמען כבוד מלכותו יתברך, וכמו
 שממשיך שם לשון הזוהר הקדוש:
 דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא
 דיחזור שכינתיה לקודשא בריך הוא

-
- ב. בתרגום ללה"ק: כולם צועקים בתפלה ביום הכפורים כמו כלבים הב, תן לנו מזון
 וסליחה וכפרה וחיים, כתבנו לחיים, והם עזי נפש ככלבים.
- ג. בתרגום ללה"ק: שאין מי שקורא לו בתשובה שיחזיר את שכינתו אל הקדוש
 ברוך הוא, שהיא מרוחקת ממנו, לחזור אליו.
- ד. זה לשון קדשו: זכרינו לחיים כו'. אמנם האמת במה שהוא אמת הוא מה שכתב
 הר"מ די לאון ז"ל בספר הרימון והביא דבריו בתולעת יעקב, וז"ל: יש להתבונן
 על מה שאמרו ז"ל בשלשה ראשונות אין לשאול שאלת צורכי הגוף בענין שאלת

עשה למען שמך

ג

מעשיו יקרבוהו וירחקהו והכל במשפט אמת והשגחה פרטיות, ומי שהוא חכם עושה העיקר עיקר, לבקש בכל לב על דביקות הנפש שיעורנו השי"ת על זה, ויגלה כבוד מלכותו ואדנותו עלינו שהוא יראתו ית"ש שלזה נברא העולם. ולפיכך אומרים ברה"ק 'ובכך תן פחדך' ויראוך כל המעשים, שאנו מבקשים על העיקר שיסיר כל המניעים, ויתגלה כבוד מלכותו כמו בעת הבריאה קודם החטא, והשי"ת יש לו נחת גדול מזה כשאנו חכמים לעשות העיקר עיקר והטפל טפל, אבל ח"ו להיפוך כשאין

וע"י דביקות הזה שהוא ברה"ק נזכה לכל השנה בכל עניני הנהגתנו בדרך השם. וזהו ענין הכתיבה, שר"ל הרושם שנרשם בנפש הדביקות האלקית והתקרבות הנפש בו, שבדביקות הזה בסקירה אחת כולם נסקרים, עניני נפשו וגופו ואשתו ובניו ובנדין ומזונו ופרנסתו וכל ענינו, כי הכל נכלל ברצון התקרבות הענף לשרשו, ושם נגזר ובו יאמר הכל, בעת ההיא וברגע ההיא וכאורח איש ימצאנו, כי עניני הנהגת הגוף של האדם ואשתו ובניו ומזונו וכל מאורעיו הכל טפלים לעניני דביקות הנפש בהשי"ת, כפי

צורכיו של אדם, מפני שהברכות האלו הם ענין סוד שבחו של מקום רום בעומק רום מעלתו, אמנם כי תחילת דברינו בברכה הראשונה אנו שואלים שאלותינו כי על כל פנים מפני שצריך לכוון מערכות אלינו ולסדר שבחיו ולהמשיך העלוי, והחפץ והרצון מהמקור לסוד שמו, אנו שואלים שאלותינו בברכות האמצעיות ולא בראשונות. ועכשיו ביום זה תחלת כל המערכות וסדר הברכות אנו שואלים שאלות. תדע לך, כי סוד ענין זה הוא דבר ידוע למשכילים, כי בכל ימות השנה אנו מבקשים צורכי הגוף והעניינים הגופניים בצורכי העולם, ועכשיו ביום זה בהיותו הוא יתברך פוקד כל עולמו בכל בראיו אנו מניחים כל צורכי הגופניים ואנו בוחרים בסוד החיים המחוייב עלינו לשאול בחיי הנפש, כמו 'ובחרת בחיים למען תחיה', כי על כן בהיותם בוחרים בחיים ודבקים הנפש בהמשכת החיים ממקור מוצאם הוא ענין בהתברך סוד שמו, והדברים מתברכים. אמנם על מה שאנו אומרים זכרינו הוא ענין בסוד הנהר המרוה צמאונים בסוד כל ענין, כי הוא סוד שפע המערכה 'כי שם צוה ה' את הברכה' בסוד נעלם 'חיים עד העולם'. כי בהתעלות הכבוד ממדרגה למדרגה ומסבה לסבה אז החיים יוצאים ממקור מוצאם ונמשכים אל הסבות כולם, ועל כן אנו אומרים תחלת דברינו ובראשית מאמרנו, להיותנו נזכרים לחיים והוא שאלת החיים בעלוי הכבוד בסוד הקדושים ובחיי הנפשים, וכו' עכ"ל. ובענין זה הארכתני ג"כ בדרושי הנ"ל, שע"כ באו ד' פעמים חיים, נגד ד' זמנים הנזכרים ביוצר שבת, עולם הזה, עולם הבא, ימות המשיח, תחיית המתים, שנזכה לחיים הרוחניים שלהם, ועניין חיים הרוחניים של עולם הזה הוא הדביקות בקיום התורה והמצוות, שעליהם כתיב 'אתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום'. ע"כ.

מילי דמלכא

אל ימי החולין ולילות החורף הארוכים, או אז על האדם לעורר ולהלהיב את גחלת האש המפעפעת בתוכו כקדוח אש המסים שתהא שלהבת אש ההתרוממות מעבודת ימי האיתנים עולה מאליה, להכין ליבו ומחשבותיו בלתי לה' לבדו, ולא עוד אלא שאף גופו החומרי וצרכיו ההכרחיים יהיו כולם קודש לה' ומופנים לעבודתו.

ועניין זה מבואר בספה"ק 'אור לשמים' בפרשתנו (נח, דיבור ראשון), וזה לשונו: 'ושכנתי בתוכם' בתוך ישראל העושים בעצמם מקום פנוי להשראות השכינה, ועבודתם תמיד להתחסד עם קונם ליחד ולקשר כל העולמים. ושמעתי מכאדמו"ר מוהרי"י זלה"ה (הרה"ק

אנחנו מתאווים לדביקותו כלל רק לגופניות כמו המון עם, ואנו מבקשים קיום הגופניות היפוך הכוונה הרצויה, כי קיום הגופניות הוא קלקול הבריאה כמש"ה (דברים ל"ב, טו) 'וישמן ישורון ויבעט'. ע"כ.

אף בכל השנה צריכה מחשבת האדם רק על גילוי השכינה

אמנם בחודש תשרי שבו נמצא האדם במצב נעלה ומרומם ועולה ומתעלה טפה וטפחיים מעל הארציות והגשמיות נקל יותר להגיע למדרגה זו, שיהא האדם משליך את עצמו וישותו אחרי גוו, וכל מעייניו יהיו נתונים אך ורק בענייני שמיים בבקשה בשבח והודיה בקבלת עול מלכותו יתברך והדביקות בו. אכן כשנכנסים

ה. ובספר לקוטים יקרים מרבו המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע (אות קכ"ג) איתא, וז"ל: לכן אין אדם רשאי להתפלל על צרכי עצמו כי ח"ו כמה מקטריגים יתעוררו (קהלת ז, ט) 'כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא', אך אם כוונת התפלה הוא רק להשפיע בהשכינה בודאי יענה, כי אז לא יהיה שטן ופגע רע וקטרוג, וממילא ימולא בקשת האדם וצרכיו, כי זה הוא העיקר ברכה והשפעה שהשפיע בתפלתו במדות העליונים. וזה שאמרו רז"ל (ברכות ל, ב) 'אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש' ורמזו להנ"ל, אין עומדין להתפלל על צרכי עצמו כי לא יענה, ואדרבה אפשר יהיה קטרוג ומזכירין עונותיו, אלא תפלתו יהיה מתוך כובד ראש, פירוש מתוך כובד השכינה הנקראת (זוהר ח"ג קפ"ז, א) ראש, כמו שכתוב (קהלת ט, ה) 'ושמן על ראשך' וגו', ומפרש בזהר (שם) שקאי על השכינה שהיא למעלה מראשו של אדם, וכמו (קהלת ב, יד) 'החכם עיניו בראשו', וכמוהו רבים, וכל מגמת תפלתו יהיה על כובד ראש, שהשכינה בגלות, ועל חסרון השפעתה, וכשיענה בתפלתו ויהיה (תהלים ג, ט) לה' הישועה, יקוים גם כן סוף הפסוק 'על עמך ברכתך סלה', אבל עמידת התפלה יהיה על כובד ראש כנ"ל, ולכן לא אמרו אין מתפללין וכו', רק אמרו אין עומדין, רמז להנ"ל שעיקר עמידת התפלה ומגמתו להשפיע בעליונים כנ"ל. ע"כ.

עשה למען שמך

ה

חומרו להתדבק בו יתברך ולעבוד אותו, מבלי להביט על עצמו כלל!

הלבנה התמעטה, כי כוונתה הייתה על אנוכיותה

והיא היא עניינה של מיעוט הלבנה שאמרו חז"ל (חולין ס, ב): רבי שמעון בן פזי רמי, כתיב (בראשית א, טז) 'ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים', וכתיב (שם) 'את המאור

החזה מלובלין זי"ע) שמי שרצונו רק לעבודתו ית"ש וליחד כנסת ישראל עם דודה, גם אליו יבוא שכר סרסרות. וזפ"ה 'אלה תולדות נח' ונח נקרא הצדיק שעושה נחת רוח ליוצרו, וזהו 'תולדות' שמחדש מעשה בראשית כדברינו הנ"ל נח גם אליו יבוא נחת רוח וגדולה. ע"כ. ומבואר בדבריו שעניין זה נקרא מקום פנוי, כי הוא מה שהאדם מפנה מקום בתוך אנוכיותו ועביות

1. ובספה"ק שארית ישראל (שער ההתקשרות, ד"ג), האריך לבאר: יש מקום אחד שמשם הוא מתחיל מקום השראת השכינה במעשה התחוננים, ומתחילה היתה השראתו במשכן ומקדש בקהל קדוש, ועכשיו משחרב בית המקדש אין להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, ועל כן כשאדם עוסק בתורה ומצות בלי פניות ומחשבות זרות רק בכוונה זאת שאותיות התורה יהיו כלים להתחיל משם השראת השכינה אז בוודאי השכינה שורה בעובדא ההוא, כמו בציצית ותפילין אם הם כשרים, ובתפילה ובתורה אם לא יעשה זה לגרמיה בשביל שיהיה צדיק רק שיהיה דעתו לפנות מקום להשראת השכינה, ובאמונה זו יכול לקיים ועשה טוב וגם סור מרע הוא גם כן באמונה זו שכל מעשיו יהיה לשם השראת השכינה, ואם עושה איזה רע חס ושלום אזי בוודאי אין השכינה שורה בעובדא שלו כי אין אני והוא יכולים לדור וכו'. ע"כ. וזה לשון צדיק בספה"ק עבודת ישראל (אבות פ"ד, מ"ג): וצריך כל אדם לשים אל לבו ולקדש איבריו ולבו ומוחו ולברר כל גופו למען יהיה מקום פנוי לשכינה למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וישים תמיד מחשבתו לזה שיהא מחנהו קדוש שיוכל המלך לשכון בו, ותמיד יהיה מוכן ומזומן לזאת. ועל ידי זה נזכה שהבורא יתברך יגאלינו בקרוב ויחזיר עבודת בית המקדש למקומו במהרה בימינו אמן. ע"כ.

2. וובאור תורה להמגיד הגדול זי"ע (תהלים, אות ר"ג), כתוב לאמור: ואפשר לומר המשך הפסוק כך, אודה ה' בכל לבי כנזכר, מכח שם הוי"ה המצרף אותיות בתוך לבי ומתלבש בתוכם. ועוד כי הכל בכל לבי בלי שום פניה, כי לבי חלל בקרבי, רק כוונתי ומחשבתי, מה שאני מודה ומשבח, הכל בשביל אספר"ה, שהוא לשון בהירות, כמו אבן ספיר (יחזקאל א, כו), כלומר כוונתי בכל העולמות העליונים הנעלמים ומכוסים בלתי מושגים, וזהו כל נפלאותיך, ר"ל העולמות המופלאים ומכוסים ונעלמים, כמו כי יפלא (דברים יז, ח), שהוא לשון העלם ומכוסה ומובדל. ואח"כ אמר הפסוק שלאחריו אשמחה ואעלצה בך, ר"ל שאל יפול על לב האדם

מילי דמלכא

כאילו מקבל פני שכינה. ע"כ. כי על ידי שמברכים עליה מתחברים ומתדבקים בעניינה 'דלית לה מגרמה' כלום, וקובע בליבו ש'אני' דהיינו האנוכיות 'נבראתי לשמש את קוני' (משנה קידושין ד, יד), וממילא נעשה מקום פנוי לקבל השראת השכינה.

על האדם מישראל לבטל את עצמו ורצונותיו בפני רצון הבורא

עוד אמרו חז"ל (סוטה ה, א): כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא, אין אני והוא יכולין לדור בעולם. ע"כ. כי הואיל ומחשיב את עצמו ליש, הרי שאינו מותיר מקום פנוי בשביל הקדוש ברוך הוא, ואינם יכולים לדור בכפיפה אחת. ולכך 'הניח הקדוש ברוך הוא כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני',

הגדול ואת המאור הקטן'. אמרה ירח לפני הקדוש ברוך הוא, רבש"ע, אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד. אמר לה: לכי ומעטי את עצמך. ע"כ. כי בהיות ש'חוק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם' ומה הוא אותו תפקיד שיהיו 'ששים ושמים לעשות רצון קונם' (ברכת הלבנה), שכל עניינם של המאורות הוא רק לעשות את רצון הבורא, והיא נטתה מתפקידה זה להתרעם על כבוד עצמה, לכך מידה כנגד מידה נענשה למעט את 'עצמה' דהיינו עצמיותה ולא יהא לה אור וישות עצמית כלל אלא את הכל תקבל מן השמש, כמו שאמרו בזוהר הקדוש (ח"א רמט, ב): ודאי לית לה נהורא לסיהרא מגרמה אלא מה דיהיב לה שמשא". ע"כ.

ולכך אמרו חז"ל (סנהדרין מב, א): כל המברך על החדש בזמנו,

הרואה אותי שמח ועלץ בעבודת בוראי יתברך, שמחה יתירה וגדולה עד מאוד, לא יעלה על לבו שאני שמח מפאת עצמי, כדרך העבד המקרב דורון למלך, והנה בראות העבד שנתקבל קרבנו לרצון, יש לו תענוג ושמחה גדולה מזה יותר ויותר מתענוג המלך, כי אין לו תענוג והנאה כי אם בהקרבת הדורון. ואף גם זה בעצם אין חשוב בעיניו הדורון לכלום, רק מה שעשה רצון המלך לבד, אבל העבד יש לו הרבה שמחות, הא', שהוא רואה שנחשב בעיני המלך שנתקבל קרבנו לרצון, ועוד יודע הוא תשלום השכר מאת המלך, וגם בשילום יש ב' מיני שמחות, א' הפקת רצון המלך, והב' המשאת שהוא נושא מאת פני המלך, לא כן עמדי, כי עבודה כזו אינה שלימה, והשמחה היא אינה עיקרית כלל וכלל. אך מה שאני שמח הכל הוא, וז"ש אשמחה ואעלצה בך, לעשות נחת ורצון יוצרי, ולהאיר בך כ"ב אתוון, ולספר ולהאיר בכל העולמות העליונים. ע"כ

ח. בתרגום ללה"ק: בוודאי אין לה אור ללבנה משל עצמה, אלא ממה שנותן לה השמש.

עשה למען שמך

ז

דרכיו להיות לשם שמים, ולא יהיה בהמעשה עבור רצונו יותר מעבור רצון המקום שבזה המעשה עצמו, ועי"ז לא יהי' לו רצון אחר כלל. וזהו שאמר 'שעשה רצונך כרצונו', כלומר, שלא יהיה לך רצון רק לעשות רצונו יתברך. וסיפא בטל רצונך מפני רצונו יש לפרש ג"כ להיפוך ממשוטו, כשעושה רצון המקום ב"ה לא יהיה מעורב רצון עצמו כלל אף לקבל פרס וכדומה, הגם שצריך להיות שמח בעשיות המצוה שזוכה לעשות רצון הקדוש ברוך הוא, מ"מ יהיה עיקר העשיה כדי לעשות רצונו ב"ה בלבד, ורצון עצמותו יתבטל לעיקר המכוון לעשות רצון המקום ב"ה כנ"ל. וז"ש באהרן (במדבר ח, ג) 'ויעש כן', פרש"י 'שלא שינה, ואיך בכח אנושי לעשות כל המצוה ממש כאשר צוה השי"ת, והלא 'גבהו דרכיו' כו'. אך ע"י

כי 'לא גבה הר סיני למעלה', ופנוי היה להשראת השכינה.

ואף דוד המלך ע"ה אמר (תהלים קט, כב) 'כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי', היינו ששיבר את ה'אנוכי' למעטו בבחינת 'עני ואביון', ולכך 'לבי חלל בקרבי', ליעשות מקום פנוי וחלל ריק מן החומר והגשם האנוכיי^ט.

ועניין זה שעל האדם לבטל את רצונותיו וצרכיו כלפי עשיית רצונו של מקום, מבואר ביתר שאת בשפת אמת (בהעלותך תרל"א, ד"ה 'עשה'), וזה לשונו: 'עשה רצונו כרצונך' (אבות פ"ב מ"ד) כו'. ודאי יש לאדם לעשות רצון הבורא ב"ה ביותר רצון וחשק ותשוקה מרצון עצמו. אבל יש לפרש בעשיות רצונך תעשה רצונו כ"כ כמו רצונך שישתתף רצון המקום בכל

ט. ובבאר מים חיים (ויגש. ד"ה 'או ידמוז הכתוב באמרו ויגש') כתב דברי אלקים חיים, וזה לשונו: מה אמרו ז"ל כי טוב לגנוז, מפני שהוא טוב לבד ולא רע כלל על כן טוב לגנוז וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא, כלומר, אלו הצדיקים העתידים לבוא לעולם ההולכים לפני ה' באור החיים, שעושין כל עשיותיהם באור ה' באהבה ויראה במוחין גדולים בשבירת כל כוחי מורשי תאות לבבם וגופם, ומיחדים כל אבריהם וגידיהם לאל אמת, שלא לחשוב שום מחשבה, ולא לדבר שום דיבור, ולא לעשות שום עשיה, כי אם את אשר נוגע לה' ולא יותר, ואז עליהם אמרו חז"ל (בבא בתרא יז, א) 'ג' שלא שלט בהם היצר הרע וכו', דוד שנאמר (תהלים קט, כב) 'ולבי חלל בקרבי', כי עבור האור שמאירין על נפשותם מבחינת מוחין דגדלות בחכמה ובינה ואהבה ויראה הבא מאור הג' ראשונות, ואז ממילא נפרד ונבדל ממנו כל בחינת החושך והרע של היצר הרע וכת דיליה, וכולן נכנעין בטלין ומבוטלין כנאמר. וזה שאמר 'ויאמר אלהים יהי אור' זה מעשיהן של צדיקים, כלומר כי מעשיהם של צדיקים הוא באור הזה שמאירין כל עשיותם באור המוחין הגדולים, ועל ידי זה נסתלק מהם כל בחינת החושך. ע"כ.

מילי דמלכא

והעושה אותם מרגיש תענוג מופלא מענין עולמיך תראה בחייך (ברכות יז א), כבד הדבר מאד על האדם להפשיט מחשבתו משכר ושיהיה בלתי לה' לבדו מאחר שרואה בעיניו השכר והתענוג, ולזאת אמרו רז"ל (ספרא ויקרא כ כו, רש"י שם) אל יאמר אדם אי אפשר בבשר חזיר כו', ר"ל שזהו כלל על כל המצות, בהיות האדם יודע ומכיר מה טובן ומה יפיין, וצריך להפשיט מחשבתו מזה כדי שלא יהיה עשייתן בלתי לה' לבדו, אזי התקנה היא שירחיק תחלה עשיית המצוה מרצונו, ואח"כ יעשה רק לרצון ה', וזהו אי אפשר כו', ואז כאשר יעשה כך יהיה שכרו גם בעוה"ז כמש"ל מענין 'עשה רצונו כרצונך' כו'. ע"כ. דהיינו שקודם ירחיק את רצונו הפרטי והתועלת שיש לעצמו מעשיית רצונו יתברך, ואז אז יהיה כוח הרצון שבו פנוי לרצות ולהשתוקק לעשות את רצון ה'".

שמבטל באמת כל רצון עצמו ועושה רק כדי לעשות רצונו יתברך בלבד כאשר צוה, נקרא כן שעשה. כי ע"ז אמרו רז"ל מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, רק שצריך להיות מוכן בכל רצונו לעשות רק רצון המקום ב"ה כנ"ל. ע"כ. הרי לנו ביאור נפלא במשנה 'בטל רצונך מפני רצונו', והוא שידחק את רצונו, לפנות מקום לרצון הבורא יתברך".

ומלבד העצה להמשיך את ההתעוררות הבימים הקדושים, כדי שיהיה במדרגה זו למשך כל ימות השנה, לבקש על כבוד השכינה, ולהתדבק בבורא כ"ע, ולבטל את הישות לגמרי בפניו, עצה נוספת להגיע לידי כך מבואר בספה"ק ערבי נחל (חוקת, ד"א), וז"ל: בהיות האדם משתדל בכל עוז אפילו בחוקים שאינו יודע כלל מה שכר יגיע להם, אזי ודאי אינו רק לרצון ה', ואמנם במצות שנודע כוונתיהן וטעמיהן

י. ונפלא מאד מה שכתב בעל התניא ב'ליקוטי תורה' (במדבר, א. ב) 'בטל רצונך מפני רצונו', שענין 'עשה רצונו כרצונך' הוא מצד רצון התחתון הנמשך מהשגת והשכלת לבותם כל אחד מכחות הנפש המתלבש בגוף, והרי עדיין יש לו רצון נפרד בפני עצמו, אלא שאעפ"כ על ידי העמקת הדעת והתבוננות בגדולתו יתברך יתפעל ויעשה בנפשו ולבו רצונו של מקום ב"ה, משא"כ ענין 'בטל רצונך' כו' הוא בחינת ביטול והעברה לגמרי שלא יהיה לו רצון עצמו כלל, כי אם רצון אחד לה' לבדו, דהיינו שיהיה רצון עליון לבדו מאיר בו להשתפך נפשו אל חיק אביה ממש. ע"כ.

יא. ועניין זה מבואר הפלא ופלא בשפת אמת (ואתחנן, תרנג, ד"ה 'בפרשת שמע'), וזה לשונו: ובאמת בעוה"ז יש אהבות רבות כ"א לפי טבעו. אבל אהבה אמיתית בעצם צריך להיות בכל בריה להיות נמשך אחר בוראו והיא אהבה בעצם, אך הקדוש

עשה למען שמך

ט

בצער השכינה אמו, ויתפלל אל אלקיו וישכים ויעריב על שארה כסותה ועונתה מאת המלך בעלה, וירדוף להעשירה עושר עצמו ואל צרכי גופו כלל, זה ודאי האיש אשר המלך חפץ ביקרו, ושכינה דבקה עמו, ולא זו בלבד אלא הקב"ה יברר לו מנה יפה, ואם יראה למעלה שזכותו רב ויזכה בהקל עליו עול ייסורים ייקל עולו מעל צוארו. וכן כל עניני צרכיו מאליהם הקב"ה משלימן לו, והיינו דכתיב 'אז תתענג על ה', שכל עינוגו הוא לענג השכינה ולהשפיעה משלש ראשונות דהיינו לשון ענג ע'דן נ'הר ג'ן ודאי להמשיכו לייחוד העליון, וכו', 'על ה' ודאי ולא יהיה כונתך לעצמך למלאת די ספקך, מאליו יתן לך משאלות לבך, שלא היו משאלות פיך אלא משאלות לבך, מפני שלב יודע מרת נפשו עם היות שאינו מתפלל על צרכיו וזו ודאי מעלה גדולה על הקודמת חלק כחלק, וכו'. ע"כ. הרי שביאר כדברים האלו שאל לו לאדם להתפלל על צרכי עצמו, אלא אך על השכינה הקדושה למלאות חסרונה, ומוסיף שאם אתה עושה כן, אזי הקב"ה ימלא סיפוקך וחסרונוך

התפילות יהיו על מילוי צרכי השכינה

ועל זה אמרו בזוהר הקדוש (זו"ח, תיקונים - תיקונא קדמאה, טז, א): הרוצה להחכים ידרים וכו', הרוצה להעשיר יצפין (ב"ב, כה, ב). זכאה איהו מאן דמכוין בהון, לנחתא חכמתא ועותרא לשכינתא דאתמר בה קדושה לך ישלשו, דהכי איהי סגולתא דלהון לנחתא חכמתא ועותרא. זכאה איהו מאן דלא נטל איהו אגרא לגרמיה, אלא דאולף סגולות אלין לגבי שכינתא.² שכל מגמתו וכוונתו של האדם בתפילתו יהיה אך ורק על השכינה הקדושה, ולא על עצמו.

וביאר בהרחבה את דברי הזוהר אלו באור יקר להרמ"ק, וזה לשונו: ויתעלה על מעלה זו עוד יותר ויותר, האיש לא יטריח את קונו כלל, ואף אם יצטרך אל דבר יתענה בייסורין ולא ישאל מאלקיו קטנה או גדולה וכו'. אמנם עיקר דאגתו על השכינה שהיא חסרת שפע, ונסתלק ממנה שפע המזון, או שום צורך מצרכיו, או ייסוריו שהוא מדוכה בהם, וכ"ש אם הם ייסורין של אהבה ויסבלם בשמחה, וראוי לו להצטער

ברוך הוא הסתיר האמת ע"י התלבשות כל דבר בטבע, והרצונות המסתעפים ע"י הטבע מסתירין רצון האמת. ועל זה אמרו 'בטל רצונך מפני רצונו', פירוש, כדי שיתגלה לך רצון האמת אליו ית"ש. ע"כ.

יב. בתרגום ללה"ק: אשרי הוא מי שמכון בהם להוריד חכמה ועושר לשכינה וכו', שכך היא הסגולה שלהם להוריד חכמה ועושר. אשריו מי שלא נוטל שכר לעצמו, אלא שמלמד הסגולות הללו אל השכינה.

יאמר שהוא מתפלל על השכינה, ובוהן לב הוא ה' היודע שאין זה אמת, אפשר שח"ו נדחה מכל. וע"כ יתפלל בפשוטו לפי מה שהאדם הוא במדריגה בעת ההיא, רק שיהי' פיו ולבו שוין, כי דובר שקרים לא יכון וגו' (תהלים קא, ז). ע"כ.

השכינה שורה במקום הפנוי מן הגשם

ובהעמקה יתירה להבין ולהשכיל כל עניין זה, דהנה הבורא ב"ה ברא את העולם יש מאין, כלומר שקודם שנברא העולם לא הייתה מציאות ויש כלל וכלל, אלא רק אורו הרוחני של הבורא יתברך^י, ואור זה הוא הנקרא 'אין'. כי זה הוא אופיו של הכוח הרוחני, האין והעדר הגמור בלתי כל תואר וצורה. אמנם בריאת העולם בעצם מהותה היא יצירת ישות והווית המציאות, שהוא עצמו של החומר הגשמי. וגדר החומר הוא, שהוא מוגבל במידת מקום, כי הרוחני אין בו כל ממשות ומציאות מוחשת, כי הוא למעלה מכל מידה ומספר שתתארהו, כדרך ארון אינו מן המידה^ה, מה שאין כן כל עצמו של הווית העולם הגשמי הוא מה שנגדר

שאתה נצרך לו, וכפי שכתב וביאר בקדשו באור לשמים הנ"ל.

ובן מבואר בספה"ק תולדות יעקב יוסף (קדושים, ד"ה י"א י"ע שכתב) בשם מורו ורבו מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' זי"ע, וזה לשונו: וכבר שמעתי פירוש מאמר זה ממורי, הוא ענין כלל גדול בעבודת ה' וכו', שכבר נזכר שכל תפלות האדם יהיו לתועלת השכינה, שהיא נקרא תפלה, ששואלת ומתפללת מדודה למלאות חסרונה, וכל מה שנחסר לאדם הכל הוא בשביל החסרון שבשכינה, וצריך האדם שיתפלל למלא חסרונה שמה, ובתיקון למעלה ממילא נמשך למטה, שגם שם היא א' מאיברי השכינה, כי מלכותו בכל משלה (תהלים קג, יט), ואין לך מקום פנוי ממנה. ע"כ. אמנם ממשך בדבריו ביסוד וכלל גדול הנדרש בדברים אלו: אך הלב יודע מרת נפשו שאין כל העתים שוות, שאם ח"ו יש לאדם איזה צער גדול, ותפלתו הוא על עצמו, ואינו משים על לבו שצער זה הוא בשכינה. ויותר הי' ראוי להתפלל עליה, כי ממנה פנה ויתד שהכל בה. או שהוא מתפלל, ובתוך כך נזכר שצריך להניח את עצמו ולהתפלל על השכינה, רק שאינו יוכל להתאפק על צער עצמו. ואם

יג. כמו שכתב במבוא שערים בתחילתו.

יד. כפי שמעלה בארוכה מהר"ל זי"ע בחדושי אגדות (ב"ב צט, א): דבר זה מבואר מה שמקום ארון אינו מן המדה, מפני שאין משתתף ואין מצורף הארון שבו התורה השכלית אל שאר הבית, כי הארון הוא נבדל מכל הבית במדריגתו ובקדושתו,

עשה למען שמך

יא

ונגבל במידה במשקל ובמשורה באמת והמקום^ט. ובמקום שישנו הוויה של האדם הגשמי, ונכלל בזה מדת הרוחק מקום, הרי שהאור הרוחני האין סוף

וכל דבר שהוא נבדל מן הגשמי אין ראוי שיהיה לו רוחק כלל, ואם יהיה לו מדה יהיה הארון בכלל שאר כלי הבית המקדש שהיו בעלי מדה, ואין הדבר כך בארון, כי מפני שהוא נבדל לגמרי אין ראוי שיהיה בכלל ומשותף כלל עם שאר בה"מ, וכו'. וכך היה דבר זה כי הארון שבו התורה השכלית והכרובים שהש"י נקרא יושב הכרובים לא היו מקבלים שום רוחק מן הקדוש ברוך הוא, וכו'. ויש לך לדעת כי הארון ראוי לו מקום האמצעי דוקא, כי האמצעי הוא מיוחד אל דבר הנבדל, ודבר זה בארנו בכמה מקומות כי האמצעי הוא נבדל מן הרחקים, שהרי אין לו רוחק לשום צד, ודבר שאין לו רוחק הוא נבדל, ומעתה ראוי אל הארון הנקודה האמצעית, כמו ששינינו בברייתא כי היה עשר אמות לכל רוח מן הארון, כי הארון הוא נבדל מן הגשמי לגמרי, וזה שמתחייב ג"כ שאין מקום הארון מן המדה, שאם לא היה עומד בנס לא היה הארון עומד באמצע כלל, אבל היה יוצא חוץ מן האמצע לכל צד, כי אין באמצע רק הנקודה האמצעית, לכך הארון כלו בנס היה עומד ולא היה מחזיק שום רוחק, ונשאר עשרה אמות לכל רוח, ובזה היה כל הארון באמצע כמו שראוי לדבר הנבדל. ע"כ.

ומה מתקו הדברים מה שכתב בשפת אמת על הש"ס (מגילה י' ב ד"ה 'שם בגמ' מסורת): ויראה לפרש, כי הענין שלא היה צריך מקום היא, לאשר כי הקדושה של הארון היא נעלמת מאוד למעלה מן הטבע, לכך היה לו עמידה גם במה שאינו מן המדה, כי ודאי כל העולם והנבראים יש להם מדה, אבל מה שאינו מן הטבע גם מה שאינו דבר גשמי כלל ג"כ מקום לזה, כי גם מה שאינו כלל ג"כ הוא דבר, רק שאינו מושג לנו מה הוא לאשר אנחנו תוך הטבע, אבל ודאי למקום הנעלם גם מה שאינו כלל הוא מקום לזה, וזה הפירוש שאין הארון מבחינת מדה, וזה אינו מן המדה שכל הנבראים הם מן המדה, כנ"ל. ע"כ.

טו. כן כתב בעל התניא בשער היחוד והאמונה (פרק ז): והנה גדר ובחינת שם עולם נופל על בחינת מקום ובחינת זמן דוקא בחינת מקום הוא מזרח ומערב צפון דרום מעלה ומטה בחינת זמן עבר הוה ועתיד. ע"כ.

ונתבאר בארוכה בכתבי האר"י ז"ל (מבוא שערים ש"א, ח"א, פ"א, וכדברים האלו כתב אף באוצרות חיים ובעץ חיים), וזה לשונו: דע כי טרם שהאציל המאציל את האצילות, וכל העולמות האלו, אשר הם עכשיו נאצלים ונבראים ונוצרים ונעשים, הנה אז טרם שנאצלו, היה הא"ס ממלא כל המקום הזה, אשר בו עומדים ד' עולמות אבי"ע האלו, ולא היה שום דבר חוץ ממנו. ואפילו בחינת ריקות ואויר פנוי בתוכו, או בשום צד מצדדיה לא היה בשום אופן שבעולם, כי אותו האור לא היה לו סוף כלל ועיקר. וכיון שהכל היה ממולא מן האור ההוא הנקרא אין סוף, א"כ לא היה הפרש בו מקצותיו אל קצותיו, עד שיצדק בו בחינת מעלה ומטה פנים ואחור, כמו שיצדק עתה אחר אצילות הי' ספירות. והטעם, כי הרי כל האור

שלמעלה מן המקום, כי הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו^{טז}. אמנם זה שכל רצונותיו ושאיפותיו וכוחות נפשו מיועדים הם לעשות נחת רוח ליוצרו ובוראו, הרי הוא מפנה מקום, כלומר, שהוא דוחה ודוחק את גדר המקום מקרבו, ונעשה חלל ריק בתוך החומר לקבל את האין הרוחני, ובזאת מוכשר הוא שתשרה השכינה עליו.

[והוא עניינו של האור הפנימי הנזכר בספרי המקובלים לדורותיהם ורבותינו מאורי החסידות זי"ע, שהרי מהות האור פנימי נתבאר בתורתו של המאור הגדול האריז"ל זי"ע (ראה עץ חיים, מבוא שערים, ואוצרות חיים בראשיתם^{יז}), שהוא אור הנמשך בקו דק מן אור

הוא נסתר בתוך חומר הגשם. והוא מה שטבעו חכמים בנוסח קדושת כתר, 'משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו', כי יקר כבוד ה' נמצא למעלה מגדר המקום.

ובכן ניוודע אפוא עומק דברי האור לשמיים' שהובאו לעיל, כי האדם בעולם הזה נתון הוא תוך הגשם והחומר ואך עצמו ובשרו הוא, ולכן כאשר כל מגמתו של האדם בעבודת ה' הוא לגרמיה, וכוונתו שיושפע עליו תאוות ליבו וצרכי נפשו, הרי שעבודתו תיטוב על ציר עצמו ואנוכיותו הגשמי, וממילא אינו נעשה כלי מוכן לקבל השראת השכינה, כי במקום שהמקום תופס מקום אין מקום להכיל את הרוחני

היה שוה באחדות ובהשוואה גמורה, ואין בו לא תחילה ולא סוף, עד שנאמר כי מקום ההתחלה תקרא מעלה, ומקום הסוף יקרא מטה. וגם כיון שהכל אור אחד בהשוואה וכו'. ע"כ.

טז. עפ"י המדרש (ב"ר סח, ט): מפני מה מכנין שמו של הקדוש ברוך הוא וקוראין אותו מקום. שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו, מן מה דכתיב (שמות לג, כא) 'הנה מקום אתי', הוי הקדוש ברוך הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו. ע"כ.

יז. וזה לשונו באוצרות חיים: דע כי תחילת הכל היה כל המציאות אור פשוט ונקרא אין סוף, לא היה שם שום חלל ושום אויר פנוי, אלא הכל היה אור האין סוף וכשעלה ברצונו הפשוט להאציל הנאצלים לסיבה נודעת, וכו'. ואז צמצם עצמו באמצע האור שלו בנקודת המרכז אמצעית שבו, ושם צמצם עצמו אל הצדדין והסביבות ונשאר חלל בנתיים, וזה היה צמצום הראשון של המאציל העליון, וזה מקום החלל הוא עגול בהשוואה אחת מכל צדדיו, עד שנמצא עולם האצילות וכל העולמות נתונים תוך החלל הזה. ואור האין סוף מקיפו בשוה מכל צדדיו. והנה כאשר צמצם עצמו, אז דרך צד אחד מן החלל העגול הזה המשיך אור, דרך קו אחד ישר דק כעין צנור אחד, אור הנמשך מהאין סוף אל תוך החלל הזה, וממלא אותו. אבל נשאר מקום פנוי בין האור שבתוך חלל זה ובין אור

עשה למען שמך

יג

שהישגנו בחודש תשרי לכל חודשי החורף הארוכים לעזור לנו בעבודתינו, ושיהיה כל מגמתנו אך ורק לעשות נחת רוח ליוצרינו ובוראינו אבינו שבשמים, ועי"ז יזכו שיאיר בנו האור ה' כי טוב ועל ידה נזכה לכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות עדי נזכה לביאת משיח בן דוד בב"א.

האין סוף ב"ה, אל תוך העולמות הנבראים ואף אל תוך עולם העשייה הגשמי. ולפיכך כל כמה שאדם מפנה מקום לאור זה הרי הוא שורה עליו יותר ויותר[י].

יעזור השי"ת לכל אחד מאתנו שיזכו ליקח עמנו מלא חפניים מעבודתנו, התעוררותינו וקניינינו

האין סוף המקיף את זה החלל כנזכר שנתצמצם אל צדדיו. וסיום הקו הזה למטה אינו נוגע במ כן באור האין סוף עצמו, שאם לא כן יחזור הדבר לכמות שהיה, ויחזור ויתחבר האור הזה שבתוך החלל עם אור האין סוף יחד כבראשונה. ועל כן לא נתפשט ונמשך האור הזה ברוחב אל תוך החלל, רק דרך קו אחד דק לבד כנזכר, ודרך הקו הזה נמשך ויורד אור האין סוף המאציל אל תוך החלל העגול הזה, שהוא הנאצל, ועל ידי כן מתדבקים המאציל בנאצל יחד. ע"כ.

יח. ואף שבכתבי האר"י איתא להיפך, כי בריאת העולם הגשמי הוא נקרא מקום פנוי מאורו יתברך. מ"מ זהו כלפי הבורא יתברך שכל ישות מציאותו הוא האין, וממילא היכן שנברא הישות הוא מקום פנוי מגילוי האור. אמנם כלפי האדם הגשמי שכלפיו הגשם הוא היש, אזי מה שמקבל מאורו יתברך נקרא פינוי מקום מהישות הגשמית. ואכהמ"ל.

היטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם

אלו יעמדו על הברכה שנדבו סכום הגון להוצאת הגליונות

טרנס השבוע

נדבת ידידינו הרב החסיד המפואר

רבי **ישראל מאיר ברעכער** הי"ו

נשיא ומייסד מכונינו

לרגל השמחה הגדולה השרויה במעונו

בנישואי בנו

הבחור החשוב המצויין והמופלא בתו"ש

כמר **בצלאל יונה** נ"ו

בשעה טובה ומוצלחת

זכות הפעת התורה יעמוד לו, שיוכח לבנות בית נאמן בישראל,
ולנחת לרוב מהם ומכל יוצ"ח ולהייתם טובים ארוכים ושלוש וכט"ס

תזמך השבוע

נדבת ידידינו הרב החסיד המפואר
רבי **בנימין שטעקל** הי"ו

לעילוי נשמתו המהורה של

אביו הרה"ח ר' **קלונימוס קלמן** ב"ד **בנימין ז"ל**
נלב"ע י' חשוון תשפ"ב

זכות הפעת התורה יהיה עילוי לעשמו למעלה בגני מרומים, והרי לזכות לעצמא
היקדים ללכת ברכיו תעלים והשתרום

ת.נ.צ.ב.ה.

תזמך השבוע

נדבת ידידינו הרב החסיד המפואר
רבי **צבי זאבלאצקי** הי"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו

בנישואי בתו

ביום ה' לס' לך לך

בשעה טובה ומוצלחת

זכות הפעת התורה יעמוד לו שיוכח לבנות בית נאמן בישראל ולדורות ישרים ומבורכים,
ויזכה לדורות רב חת סכל יוצ"ח מותר חיים טובים ארוכים מתוך שלום שלום ונט"ס

הרוצה להשתתף בהוצאת הגליונות נא להתקשר למס' 3245 - 661 - 347

וזכות הגדול של זכוי הרבים תעמוד לכם להתברך בכל מיולי דמיטב